

Teza de doctorat a fostului director al Colegiului C.D. Loga, Alexandru Radovan, un PLAGIAT flagrant . Vezi probele zdrobitoare ale investigației PRESSALERT.ro

Еf Mъob Qëvo !. №o 24-B125

Profesorul Alexandru Radovan a refuzat să explice diferențele din exemplarele tezei de doctorat de la Cluj Napoca și București

Teza de doctorat a profesorului de istorie timișorean Alexandru Radovan, fost

director al colegiului „C.D. Loga”, fost director cu delegație al liceului „Dositej Obradovici” timp de un an de zile și în prezent profesor la colegiul „C.D. Loga” are “hălci” de conținut plagiate. Primele informații au apărut când s-a constatat că în cartea scrisă de el, „Interferențe româno-sârbe în Banat în secolul al XIX-lea”, apărută la editura Excelsior în anul 2003, acesta a copiat cuvânt cu cuvânt, fără ghilimele, două subcapitole din cartea colegului său de breaslă prof. Mihai Pârvulescu, directorul Școlii gimnaziale nr. 16, „Școală și societate în Banat – secolul al XIX-lea. Contribuția școlii la formarea elitelor românești”, apărută în anul 2000 la editura Brumar, fără ca adevăratul autor să fie măcar citat în text sau menționat la bibliografie. Cărțile publicate erau tezele de doctorat ale celor doi profesori timișoreni, ambele susținute la universitatea clujeană „Babeș-Bolyai”. Radovan și-a susținut teza de doctorat în 2000, tocmai anul în care cartea profesorului Pârvulescu văzuse lumina tiparului. Prof. univ. Nicolae Bocșan, care a prefațat cartea lui Mihai Pârvulescu, a fost, totodată, conducătorul științific al tezei lui Alexandru Radovan.

Merite pe munca altuia

Subcapitolele plagiate au ca subiect Liceul Piarist din Timișoara și preparandiile din Arad și Caransebeș. Radovan a copiat integral din cartea lui Mihai Pârvulescu câteva zeci de pagini, cu liste, tabele, statistici, și-a asumat „investigațiile de arhivă”, „analiza cataloagelor și a planurilor de învățământ”, consultarea fondurilor documentare, a preluat toate notele bibliografice pe care doar le-a renumerotat, precum și toate analizele, constatările și considerațiile autorului, pe care le-a prezentat drept un rezultat al cercetărilor personale. A mers cu tupeul până acolo încât a copiat și afirmația în care Mihai Pârvulescu sublinia că „până în prezent nu s-a scris nimic despre elevii români care au frecventat prestigioasa instituție...” (liceul piarist – n.n.) și „în studiul de față ne propunem o examinare a elevilor români pe o perioadă de 50 de ani”. Cum ar veni, munca prof. Mihai Pârvulescu a devenit meritul lui Alexandru Radovan. De altfel, la o verificare făcută de PRESSALERT.ro la Arhivele Statului Timișoara, reiese că **fondul liceului piarist a fost consultat cu ani în urmă de Nicolae Bocșan, de Mihai Pârvulescu și de alți cercetători, nu și de Alexandru Radovan.**

Radovan recunoaște plagiatul doar în carte

În prefața semnată de prof. univ. Nicolae Bocșan la cartea lui Mihai Pârvulescu, acesta insistă asupra faptului că ambele capitole (alături de școala latină din Oravița) reprezintă „contribuțiile cele mai prețioase pe care le aduce lucrarea”, remarcă gradul lor de originalitate, materialul documentar inedit folosit de autor, „valorificat în premieră în istoriografia noastră”. Plagiatul, care constă în

câteva zeci de pagini, a fost relatat și de presă în urmă cu vreo trei ani, dar la vremea respectivă acesta fusese dovedit doar în cartea publicată de Radovan. După ce plagiatul a fost descoperit, Radovan a recunoscut, cu seninătate, în declarații de presă, că doar în cartea sa, care are același titlu cu teza de doctorat, „apar cele două subcapitole aflate în discuție, iar în lucrarea de doctorat propriu-zisă nu”. Detaliul este important, deoarece, **dacă plagiatul nu e dovedit în teza de doctorat, titlul de doctor nu poate fi retras**. La vremea respectivă, coordonatorul tezei lui Radovan, prof. univ. Nicolae Bocșan, pe atunci prorector al Universității „Babeș-Bolyai”, a fost acuzat, la rândul lui, de complicitate la plagiat dar nu a dorit să comenteze subiectul. La momentul respectiv, povestea plagiatului s-a încheiat aici.

O teză de doctorat falsificată

În realitate, Alexandru Radovan nu a inserat capitolele plagiante doar în cartea publicată la editura Excelsior ci le-a folosit și în teza sa de doctorat, însușindu-și întreaga muncă de cercetare a prof. dr. Mihai Pârvulescu, și a recurs **la un fals incredibil pentru a încerca să șteargă urmele din teză, acoperit fiind, după toate indiciile, chiar de profesorul Bocșan**. Întrebat fiind cum se face că nu a sesizat cele două capitole plagiante în teza de doctorat a lui Radovan, după ce le-a acordat o apreciere specială în cartea lui Mihai Pârvulescu, profesorul Bocșan susține că acestea nu erau cuprinse în lucrarea la care a fost conducător științific. **„Știu că a furat două capitole de la Pârvulescu, nu mai am nici o legătură cu băiatul ăsta, nu mai știu nimic despre soarta lui, a făcut atunci o teză, mă rog, acceptabilă, n-a fost nemaipomenită. În teza de doctorat aceste capitole nu apar, ele au fost preluate în carte... cartea pe care a scos-o pe baza tezei eu nu o știu dar am auzit de la Pârvulescu că i-a luat două capitole din teza lui”** a declarat, pentru PRESSALERT.ro Nicolae Bocșan. Acesta a acceptat că plagiatul comis de Radovan este un act reprobabil: **„Condamn acest lucru din toate punctele de vedere... trebuie condamnat până la capăt pentru că nu e permis așa ceva, cel puțin să-l fi menționat”** (pe prof. Pârvulescu – n.n.).

Dovezi ale unui fals grosolan

Deși Radovan și-a susținut doctoratul în anul 2000, în mod ciudat, abia în anul 2010, când a fost descoperit plagiatul, un așa-zis exemplar al acesteia a ajuns în circuitul public al Bibliotecii Centrale Universitare din Cluj-Napoca. **„Au rățăcit-o, era un exemplar în biblioteca institutului, uitat acolo, dar e exact exemplarul lui, din teza lui”** e scuza găsită de profesorul Bocșan pentru întârzierea cu care teza a fost catalogată la Institutul de Istorie „Gheorghe Bariț” și predată apoi bibliotecii centrale universitare. Lucrarea cu

pricina este, însă, un fals grosolan. Paginile plagiate au fost, într-adevăr, eliminate dar o serie de alte detalii care i-au scăpat autorului indică, fără putință de tăgadă, că este o lucrare contrafăcută. Chiar în fișa de catalog se precizează: „lipsă pagină de titlu, informații despre titlu din surse externe”. Titlul tezei și anul în care aceasta a fost susținută sunt scrise de mână pe pagina de cuprins iar teza de la Cluj-Napoca **are cu 32 de pagini mai puțin față de exemplarul depus la Ministerul Educației pentru validarea titlului de doctor.**

Din **pagina de cuprins, scrisă cu alte caractere decât restul lucrării și renumerotată** într-un mod destul de vizibil au fost eliminate subcapitolele referitoare la liceul piarist și preparandiile din Arad și Caransebeș. Cu aceleași caractere diferite este redactat ultimul capitol, „Personalități ale sârbilor din Banat”, care urmează capitolelor sustrase din lucrare, ca o soluție impusă de necesitatea renumerotării paginilor. Din totalul celor 200 de pagini ale lucrării, teza propriu-zisă are 172 de pagini iar pagina de cuprins a devenit din pagina 173 pagina 1. Dacă Radovan a sustras din teza ajunsă în biblioteca clujeană cele două subcapitole plagiate, **a omis să facă același lucru cu notele bibliografice trecute în paginile de la sfârșitul lucrării.** În exemplarul de la Cluj, ultima notă în textul lucrării este 463, la subcapitolul referitor la școala clericală din Vârșeț, dar ultimele trei pagini ale bibliografiei cuprind notele 464-527, cele din lucrarea originală (publicate și în carte), care corespund tocmai subcapitolelor plagiate, respectiv cele referitoare la Liceul Piarist și la preparandiile din Arad și Caransebeș.

Plagiatul, în exemplarul original al tezei

Exemplarul original al tezei de doctorat susținute de Radovan în anul 2000, care a fost trimis Ministerului Educației pentru validarea titlului de doctor în istorie, se află însă la București, unde i s-a întocmit fișa de evidență în anul 2002, înainte de apariția cărții, și a fost pus recent în circuitul public. Diferențele față de exemplarul de la Cluj sunt esențiale: lucrarea are 232 pagini, inclusiv foaie de titlu, iar diferența de 32 de pagini față de lucrarea de la Cluj reprezintă tocmai subcapitolele plagiate sustrase din lucrarea contrafăcută care a ajuns în biblioteca clujeană. **În teză, subcapitolele plagiate, menționate și în cuprins, se găsesc între paginile 151-166** (Liceul Piarist din Timișoara) și 166-184 (Preparandiile de la Arad și Caransebeș), fiind încadrate la capitolul „Instituții de învățământ de referință”, literele „b)” și „c)”. Exemplarul de la București a fost redactat integral cu aceleași caractere și sunt numerotate toate cele 232 de pagini (inclusiv bibliografia – unde nu e menționată lucrarea lui Mihai Pârvulescu – și notele bibliografice).

Bocșan se spală pe mâini

Inițial, Bocșan a susținut că exemplarul tezei de doctorat aflat biblioteca clujeană este cel original și la verificarea acestuia nu a găsit capitolele plagiate: **„Am făcut verificările, în teză nu a luat nimic de la Pârvulescu”** insistă profesorul care a girat lucrarea de doctorat. **„Ce am verificat eu personal pe exemplarul din biblioteca universitară nu am văzut așa ceva, am avut un exemplar care l-am recenzat atunci și nu știu să fi fost cele două capitole”**. E greu de explicat însă cum se face că, la o verificare minuțioasă pe care trebuia să o facă în calitate de conducător științific pe care o avea, Bocșan n-a observat că tezei îi lipsește chiar foaia de titlu, că adnotările privind titlul lucrării, anul susținerii acesteia și numărul de pagini erau scrise de mână iar aproape trei pagini de note bibliografice nu au corespondent în vreo pagină din lucrare. **„E un exemplar pe care l-am avut eu de la el, altul n-am avut”** susține profesorul.

Bocșan a început să bată în retragere în momentul în care a realizat că am avut acces la exemplarul aflat la București. Deși a continuat să susțină că teza poate fi găsită doar la biblioteca clujeană, el a recunoscut că teza de doctorat se depune în două exemplare și că universitatea din Cluj trimite documentația la București pentru validarea titlului de doctor. **„Dacă el (Radovan – n.n.) a pus la București și un exemplar cu cele două capitole, atunci să-i fie de bine, să răspundă băiatu’ care o făcut treaba asta, eu n-am mai urmărit ce-o plecat la București”** a concluzionat iritat profesorul Bocșan.

Contactat de PRESSALERT.ro pentru a oferi câteva lămuriri în legătură cu teza sa de doctorat, Alexandru Radovan nu a dorit să facă nici un comentariu: „Vă mulțumesc, la revedere!” e tot ceea a avut de spus, după care a închis telefonul.

Mjbob Qëvo

<http://www.pressalert.ro>